

İstihdam. Onarım ve Koruma Sektöründe Ömür Boyu Öğrenmede Güncelleme ve Yenileme üzerine giriş paragrafı

Aparna Tandon,
ICCROM, Roma, İtalya

İkinci dünya savaşından sonar, müzeler, arşivler, kütüphaneler, kültür merkezleri ve benzeri gibi kurumlarda tutulan kültürel miras koleksiyonlarının sayısında ve çeşitliliğinde giderek bir artış olmaktadır. Üstelik, teknolojiye ilerlemeler ile, kültürel miras koleksiyonlarındaki materyaller, plastikleri, kompleks polimerleri, görsel – işitsel materyalleri ve günümüzde dijital sanat eserlerini ve belgelerini de içermeye başlamıştır. Bu yeni materyallerin çok azı üzerinde eskime özellikleri ya da iyileştirme seçenekleri bakımından çalışma yapılmıştır; bu da, muhafaza etme mesleğine ek güçlükler eklemektedir.

Ancak miras koleksiyonlarını yönetme kaynakları, bu büyümeyi karşılayacak kadar artmamıştır. Aslında bunlar daralmıştır ve dünya çapında kültürel miras kurumları, tükettikleri kaynaklardan ve sundukları “emtalardan” sorumlu hale gelmenin artan baskısı altındadırlar. Kalkınma aracı olarak kültürel mirasın kullanılması düşüncesi de bu yüzden, kültürel mirasın önceden gelecek nesillerin faydalanması ve yararlanması için tutulan bir varlık olarak görülmesinin tam aksine tanınmaya başlamıştır. Mevcut jenerasyonun sosyal ve ekonomik gelişimi için kültürel mirası kullanma düşüncesi de muhafaza etme – kalkınma tartışmasının ve kültürün metalaştırılması konusunda ki tartışmanın özünü oluşturmaktadır!

Kısıtlandırılmış kaynaklı ve kültürel mirasın muhafaza edilmesi ve yönetimine daha fazla erişim ve kamu katılımı sağlamak için pazara dayalı talepler ile kültürel mirasın muhafaza edilme gereksinimlerini dengelemeye dair büyük sorumluluğun olduğu bir ortamda çalışmak, konservatörler, muhafaza etmekten sorumlu bilim adamları ve miras ile ilgili diğer meslek grupları için yeni teknik ve etik çelişkiler getirmektedir.

Üstelik, muhafaza etmeye dair karar vermede konservatörler, muhafaza etmekten sorumlu bilim adamları, sanat tarihçileri, politika yapıcılar, yerel topluluk üyeleri ve benzeri yer alabilir. Mevcut eğitim, muhafaza etmekten sorumlu kişileri, karar verme sürecine dahil etmeye ve gerekirse bunlara öncülük etmeye hazırlıyor mu? Kültürel mirasın korunması ile ilgili süregelen güçlükleri, profesyonel eğitim ve öğretim nasıl ele alabilir? Konservatörün – restoratörün sahip olması gereken yetkinlikler ve beceriler nelerdir?